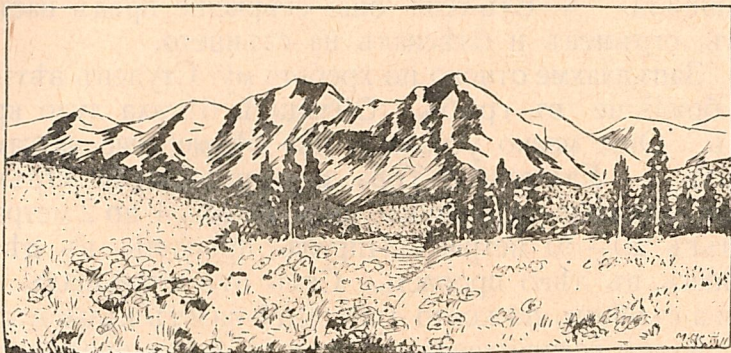

ПИРИНЪ ПЛАНИНА — ЕЛЪ-ТЕПЕ

На югъ отъ Рила се спуска дивната Пиринъ-планина съ множество голи и скалисти върхове.

Но отъ всички най-личенъ е върхътъ Елъ-тепе. Отдето и да погледнемъ на Пиринъ, неговитѣ бѣли скали блещатъ на слънцето и мамятъ туриста.

Спираме въ гр. Банско, разположенъ въ подножието на Елъ-тепе. Хубаво градче съ старинни къщи, здраво оградени съ дебели стени.

Следъ малко потегляме нагоре въ планината. Вървимъ по рѣка Бандерица. Предъ насъ стърчи заостренъ като конусъ грамаденъ и личенъ връхъ — Тодоринъ-връхъ, който раздѣля планината на две. Отдѣсно на него поглежда отъ високо Елъ-тепе. Вѣковни борови гори предаватъ на клисурата чудна красота. Пристигаме до хижа „Бандерица“ привечеръ. Грамаденъ огънь е накладенъ срѣдъ поляната, а край него непознати гости-туристи като насъ. Глъчъ и шумъ.

Кога се прибрахме да спимъ, небето бѣше ясно и обсипано съ звезди. На сутринта гъсти мъгли забулваха цѣлата планина. Надеждата да се качимъ на върха изчезна.

Следъ два часа времето се проясни. Мъгливѣ отлетѣха нѣкъде на далечъ. И ние потеглихме на пѣть. Какъвъ пѣть! Запълзѣхме по една стрѣмна стена, висока повече отъ 1000 метра. Всѣка крачка е усилие. Съ мъжа вдигахме тѣлата си нагоре по стрѣмнината. По обѣдъ бѣхме вече на билото на